

מבחן בגרות מעשית בחנ"ג במהלך ההצמדה

מאת: ירון גנקין

ההצמדה בשנה ג' שונה באופן מהותי מהצמדה בשנה ב'. במהלך ההצמדה, היינו שותפים למבחן בגרות מעשית בחינוך גופני לכיתות י"ב. במהלך היום תהיתי לעצמי: "מה היה קורה לו לא היו סטודנטים?" האמת, התשובה די ברורה. כנראה שהמבחן היה מדשדש או מקרטע ולא מסתיים בזמן.

סיפור שהיה כך היה: במהלך המבחן, אני הייתי אחראי על ביצוע מבחן זריזות 4X10 במגרש, על הדשא מול המגרש התבצעו מבחני קפיצה למרחק מהמקום. בתחנה זאת שובצו סטודנט ביחד עם מורה לחנ"ג מבית הספר. לאחר זמן מה (לא זוכר בדיוק כמה זמן), הבחנתי כי הסטודנט נשאר שם לבד כשיש מסביבו לא מעט תלמידים. באותו זמן, במרחק 15 מטר משם, אני ביצעתי את מבחני הזריזות במגרש לבדי (כמעט, עד שהגיע סטודנט אחר, שסיים מבחן אחר, לעזור לי) לכל השכבה. כשהבחנתי בסטודנט שנשאר לבדו, המחשבה הראשונה שעלתה בראשי היא: "אם הוא (המורה) סיים את המבחנים שם, למה הוא לא בא לעזור לי?"

אולם לצערנו, זה לא היה השיא. בסופו של יום, התכנסנו, הסטודנטים והמורים, לחשב את תוצאות המבחן. בהתחלה זה עוד נראה בסדר, כולם יושבים ומחשבים את התוצאות, מיותר לציין שאחרי מספר דקות, רכז החנ"ג עמד בצד ודיבר עם מורה אחר. המצב עם שאר המורים לא היה שונה. נחשו מי עשה את רוב העבודה בחישוב הציונים? ניחשתם נכון, אנחנו. מתסכל? מרגיז? מעצבן? כל התשובות נכונות. קיבלנו הרגשה כאילו אנחנו כוח עבודה זול (אפילו זול מאוד) שבא לדפוק כרטיס וללכת. כשסיימנו הם בחרו לציין שהיינו הסטודנטים הכי מהירים בחישוב התוצאות, אבל היי, הם לפחות אמרו תודה! מסתבר שזה לא מובן מאליו.